

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Csp/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119243838
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119243838.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica rozhodujúc sudcom Mgr. Stanislavou Salajovou v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: M. L. D., Z. J., P. XX. XX. XXXX, X. Y. Y. XXXX/XX, XXX XX Y., štátny občan SR, zast. JUDr. Lucia Fabriciusová, advokátka, so sídlom J. A. Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 3 468,29 Eur spolu s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny 218,- Eur a v časti úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 218,- Eur od 15. 03. 2019 do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 100% a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 06. 03. 2019 domáhal proti právnenmu predchodcovi žalovanej zaplatenia istiny vo výške 2 481,34 Eur, úroku z istiny 380,79 Eur (zmluvný úrok a zákonný úrok z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), zákonného úroku z omeškania vo výške 576,51 Eur (vyčíslený úrok z omeškania po zosplatnení od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaného), zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2 481,34 Eur od 16. 02. 2019 do zaplatenia a poplatkov vo výške 29,65 Eur titulom úveru poskytnutého na základe zmluvy vo výške 5 000,- Eur. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 06. 08. 2018 medzi Poštovou bankou, a.s. a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. 24763338385 na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, pričom žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil. V dôsledku omeškania žalovaného splnením úveru, postupca v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 09. 03. 2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal úhrady odo dňa 15. 04. 2016 do 15. 02. 2019 v celkovej sume 2 180,- Eur. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 19,80% ročne. Platby vykonané žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa započítavajú prednostne na istinu.

2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 8UP/273/2019 zo dňa 21. 03. 2019, proti ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor s odôvodnením, že dňa 10. 09. 2014 požiadal pôvodného veriteľa Poštová banka, a.s. o poskytnutie úveru prostredníctvom formulára označeného ako „zmluva o úvere lepšia splátka“ a to vyplnením časti 1. zmluvnej strany v časti dlžník - žiadateľ a v časti 2.

žiadosť o poskytnutie úveru lepšia splátka. Takéto konanie bolo návrhom na uzatvorenie zmluvy zo strany žalovaného v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka. Pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. tento návrh v časti 3. následne doplnil o výšku úrokovej sadzby, RPMN, priemernú RPMN, celkovú čiastku, dátum prvej splátky, dátum konečnej splatnosti úveru a tiež o nehnuteľnosť. Konanie pôvodného veriteľa bolo potrebné považovať za nový písomný návrh, ktorý však zo strany žalovaného ako dlžníka nebol písomne prijatý, čo má podľa jeho názoru za následok, že k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme nedošlo. Zmluva o úvere nevznikla, peňažné prostriedky, ktoré poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému, mu boli poskytnuté bez právneho dôvodu a žalovanému vznikla povinnosť vrátiť ich z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalovaný si svoju povinnosť čiastočne splnil vo výške 3 768,- Eur. Veriteľovi vzniklo právo žiadať o ich vrátenie dňom ich poskytnutia, t. j. dňom 06. 10. 2014. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku s tým, že žalobca uplatnil nárok po uplynutí premlčacej doby s poukazom na skutočnosť, že žaloba bola na súde podaná až dňa 06. 03. 2019.

3. Vo vyjadrení k odporu žalobca uviedol, že už z toho titulu, že žalovaný platil splátky za dohodnutých podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, pričom od zmluvy v lehote 14 dní od jej uzatvorenia neodstúpil, vyplýva jeho skutočná a vážna vôľa uzatvoriť zmluvu o úvere za daných podmienok. Tým, že žalovaný čerpal úver, plnil splátky v zmysle zmluvy o úvere v pravidelných mesačných splátkach, potvrdil prijatie návrhu nielen podpisom a nie mlčaním ani nečinnosťou, ale aj aktívnou akceptáciou a činnosťou. Zmluva o úvere, hoci ide o spotrebiteľský vzťah, nestráca charakter absolútneho obchodu. Podľa § 407 Obchodného zákonníka pritom čiastočným plnením dlhu dochádza k jeho úplnému uznaniu. Vôľu zmluvných strán je možné posudzovať aj podľa ich predošlej praxe a vzájomného styku, ako aj následného správania, poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/2/2019, v ktorom krajský súd posudzoval obdobnú zmluvu o úvere. Tvrdenie žalovaného, že zmluva o úvere je neplatná je podľa neho účelové. Žalovaný poznal všetky podmienky úveru v čase podpisu zmluvy o úvere, nie je sporné, že žalovaný začal splácať splátky v zmysle zmluvy o úvere. Konanie žalovaného je možné podľa neho hodnotiť ako úmyselné, nakoľko bolo jeho stratégiou úver prijať, hoci sa domnieval, že zmluva o úvere je neplatná, a pokiaľ by úver nebol schopný splatiť, bol zmierený s tým, že tak neurobí s odvolávkou na neplatnosť zmluvy o úvere. Vzhľadom na uvedené je podľa neho potrebné aplikovať vo veci § 107 ods. 2 druhá veta OZ, kedy premlčacia doba z dôvodu úmyselného bezdôvodného obohatenia v trvaní 10 rokov ešte rozhodne neuplynula.

4.

5. Žalovaný v rámci dupliky na viac uviedol, že podpis na zmluve je zo dňa 10. 09. 2014, pričom pôvodný veriteľ zmluvu doplnil a následne podpísal až dňa 06. 10. 2014. Preto, ak by aj došlo zo strany žalovaného k akceptácii protinávruhu a následnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere ústnou formou, bola by táto neplatná pre nedodržanie zákonom ustanovenej písomnej formy v zmysle § 40 ods. 1 občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o uznanie z výšky dlhu v zmysle § 407 obchodného zákonníka žalovaný poukázal na § 52 ods. 2 tretia veta občianskeho zákonníka účinného od 01. 04. 2015, že a keď v danom prípade ide o absolútny obchod podľa obchodného zákonníka, spotrebiteľská zmluva sa spravuje v ostatnom občianskym zákonníku, preto čiastočné úhrady žalovaného nie je možné spájať s uznaním záväzku. Pokiaľ ide o aplikáciu § 107 ods. 2 občianskeho zákonníka žalovaný poukázal na to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť, preto nie je možné aplikovať ustanovenie o 10 ročnej premlčacej dobe. Ďalej uviedol, že to bol práve pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s., ktorý po podpise zmluvy o úvere žalovaným do tejto doplnil ďalšie podstatné náležitosti, s ktorými žalovaný nebol vopred oboznámený a s ktorými nevyslovil žiaden súhlas. Takýmto konaním pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. odmietol návrh žalovaného a predložil nový návrh, ktorý mal byť zo strany žalovaného opäť písomne akceptovaný. Bol to teda pôvodný veriteľ, ktorý spôsobil neplatnosť zmluvy o úvere a ktorý z takejto zmluvy vyplatil finančné prostriedky žalovanému. Keby pôvodný veriteľ postupoval v súlade so zákonom aj s odbornou starostlivosťou nespôsobil by tým neplatnosť zmluvy o úvere a v prípade, keby žalovaný neplatil riadne a včas, mohol od žalovaného požadovať zaplatenie istiny spolu s prísľušenstvom. Žalovaný nikdy nemal v úmysle sa bezdôvodne obohatiť, tak ako to tvrdí žalobca. Vyplýva to aj so skutočnosťou, že svoju povinnosť vrátiť poskytnuté finančné prostriedky čiastočne plnil a to v celkovej výške 3 768,- Eur. Vzhľadom na uvedené prichádza do úvahy len dvojročná subjektívna, resp. trojročná objektívna premlčacia doba. Keďže subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej premlčacej doby je potrebné najprv skúmať, či bola podaná žaloba v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok jej plynutia je rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný sumu 5 000,- Eur vyčerpal dňa 06. 10. 2014. Trojročná premlčacia objektívna doba tak uplynula dňa 06. 10. 2017. Žalovaný tiež poukázal na to, že v

prípade, ak by aj predmetná zmluva o úvere bola uzatvorená platne, bola by bezúročná a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalším dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je podľa žalovaného nesprávny údaj o celkovej čiastke podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Celková čiastka uvedená v zmluve je 8 613,03 Eur, ide však o nesprávny údaj, keďže tento nekorešponduje s prepočtom výšky a počtu splátok úveru (120,- Eur x 72 mesiacov). Podľa uvedeného by mal žalovaný zaplatiť po celú dobu trvania úverového vzťahu sumu 8 640,- Eur, a teda o 26,97 Eur viac, ako je uvedené v zmluve.

6. Uznesením sp. zn. 11Csp/22/2019 - 132 zo dňa 13. 02. 2020, právoplatným dňa 12. 05. 2020, súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného, a to M.. L. D., ako s novou žalovanou v zmysle § 470 ods. 1 CSP, a § 63 ods. 1, 2 a 3 CSP z dôvodu úmrtia pôvodného žalovaného, a to na základe uznesenia sp. zn. XXD/XXX/XXXX, I. zo dňa XX. XX. XXXX, právoplatného dňa XX. XX. XXXX, vydaného v rámci dedičského konania po pôvodnom žalovanom.

7. Podaním doručeným súdu dňa 25. 11. 2019 zobral žalobca žalobu späť v časti istiny vo výške 218,- Eur a navrhol, aby súd vydal rozsudok, ktorým zaviazá žalovaného zaplatiť istinu vo výške 3 250,29 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2 481,34 Eur od 16. 02. 2019 do 14. 03. 2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2 263,34 Eur od 15. 03. 2019 do zaplatenia. Čiastočné späťvzatie návrhu odôvodnil úhradou sumy 218,- Eur zo strany žalovaného dňa 15. 03. 2019.

8. Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

9. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

10. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

17. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými zo strany žalobcu, a to - zmluva o úvere zo dňa 06. 10. 2014, obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, zmluva o postúpení pohľadávok zo 06. 08. 2018, výzva na úhradu dlžnej sumy z 09. 03. 2016, potvrdenie o odoslaní, aktuálny stav úveru, predžalobná výzva, podací hárok na č. l. 13, 75 a 76 súdneho spisu, výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 11. 02. 2016, sadzobník, všeobecné obchodné podmienky.

20. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06. 08. 2018 mal súd preukázané, že pôvodný žalobca Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02, IČO: 31 340 890 postúpil v zmysle § 524 OZ pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu.

21. Vzhľadom k tomu, že k späťvzatiu žaloby v časti istiny a úroku z omeškania došlo pred začatím pojednávania, súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie v časti istiny 218,- Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 218,- Eur od 15. 03. 2019 do zaplatenia zastavil, aj bez súhlasu žalovaného. Súd pritom vychádzal z obsahu podania označeného „čiastočné späťvzatie a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní zo dňa 25. 11. 2019.“

22. Na základe predloženej zmluvy o úvere lepšia splátka a obchodných podmienok mal súd preukázané, že pôvodný žalovaný dňa 12. 09. 2014 v Banskej Bystrici na predtlačenom formulári právneho predchodcu žalobcu vyplnil prvú a druhú časť formulára zmluvy o úvere lepšia splátka (údaje o žiadateľovi, a o výške jeho čistého mesačného príjmu) a v druhej časti žiadosť o poskytnutie úveru vyplnil požadovanú výšku úveru 5 000,-Eur, dobu splácania 6 rokov, čerpanie úveru na účet v banke, číslo osobného účtu, splácanie úveru k 15. dňu v mesiaci, informáciu, že nespĺňa podmienky na vznik poistenia schopnosti splácať úver vo zvolenom súbore poistenia, a žiadosť o splatenie záväzkov v poštovej banke a spoločnosti Home Credit. To znamená, že uviedol svoje osobné údaje, maximálnu požadovanú výšku úveru, spôsob čerpania úveru, dobu splácania úveru, pričom tento postup korešponduje s čl. 3.1 obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery. V bode 3 zmluvy o úvere „podmienky úveru a záverečné ustanovenia“ boli až následne po vyhodnotení bonity žalovaného zo strany právneho predchodcu žalobcu doplnené údaje o výške schváleného spotrebiteľského úveru, výške mesačnej splátky, výške úrokovej sadzby, RPMN banky v percentách, dátum prvej splátky, dátum každej ďalšej splátky, dátum konečnej splatnosti úveru, počet mesačných splátok, priemerná RPMN na trhu v percentách, celková čiastka, číslo úverovej zmluvy, adresa nehnuteľnosti, typ nehnuteľnosti, súpisné číslo nehnuteľnosti. Právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom bol návrh na uzatvorenie zmluvy podpísaný v Bratislave dňa 06. 10. 2014.

23. Prijatie návrhu zo strany právneho predchodcu žalobcu veriteľa obsahuje dodatky a iné zmeny, preto je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Súd tak nemal preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahom zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán, keď z vykonaného dokazovania nevyplýva písomné prijatie návrhu právneho predchodcu žalobcu na uzatvorenie zmluvy s doplnenými údajmi zo strany právneho predchodcu žalovanej.

24. Na základe uvedené dospel súd k záveru, že medzi zmluvnými stranami nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme vyžadovanej podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože žalobca nepreukázal, že by žalovaný s jeho doplneným návrhom vyjadril súhlas v písomnej forme. Medzi účastníkmi zmluvy však došlo k uzatvoreniu zmluvy konkludentne, keďže mal súd preukázané, že dňa 6.10.2014 došlo k poskytnutiu úveru zo strany veriteľa dlžníkovi a dlžník tento úver niekoľko mesiacov postupne splácal. Predmetnú zmluvu je vzhľadom na nedostatok písomnej formy potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd pritom vychádzal zo záverov občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 08. 10. 2019, podľa ktorých následkom nedodržania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročnosť a bezpoplatkovosť v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., a nie absolútna neplatnosť zmluvy ako celku. Občiansky ani Obchodný

zákonník nevyžadujú pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu, písomnú formu ako obligatórnu náležitosť vyžaduje v súlade s § 46 OZ zákon 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a spája s týmto nedostatkom bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zákon o spotrebiteľskom úvere ako osobitný zákon tak upravuje, že zmluva uzatvorená podľa tohto osobitného zákona musí mať písomnú formu a súčasne upravuje právne následky jej nedodržania.

25. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný.

26. Podľa čl. 6.8 obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka/spoludlžníka splatením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka/spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote kratšej ako 15 dní.

27. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09. 03. 2016 banka oznámila dlžníkovi, že nakoľko svojim konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere stáva sa jeho úverová pohľadávka k 09. 03. 2016 predčasne splatnou v celom rozsahu. Zosplateniu pohľadávky predchádzala upozorňujúca výzva zo dňa 12. 02. 2016.

28. Právny predchodca žalobcu zosplatnil uplatnenú pohľadávku v zmysle § 53 ods. 9 OZ ku dňu 09. 03. 2016 v celom rozsahu s tým, že ku dňu 11. 02. 2016 bola pohľadávka banky viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že k zosplateniu úveru mohlo dôjsť len pre splátku splatnú 15. 11. 2015, preto v zmysle § 103 druhá veta OZ začala plynúť od nasledujúceho dňa trojročná premlčacia doba, ktorá skončila dňa 16. 11. 2018. Žaloba bola podaná na súde dňa 06. 03. 2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, preto súd považoval nárok žalobcu v zmysle § 103 druhá veta OZ za premlčaný.

29. K tvrdeniu žalobcu, že v danom prípade je potrebné aplikovať objektívnu 10 ročnú premlčaciu dobu, nakoľko zo strany žalovaného sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie, súd uvádza, že vyhodnotil nárok žalobcu po právnej stránke ako nárok na nesplatenú časť úveru, pretože mal za preukázané, že zmluva o úveru medzi stranami vznikla, a hoci bola dojednaná konkludentne, nespôsobuje to jej neplatnosť, ale má to za následok, že sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú. Z uvedeného dôvodu súd neaplikoval na posúdenie plynutia premlčacej doby § 107 OZ, ktorý sa týka práva na plnenie z bezdôvodného obohatenia, ale § 103 druhá veta OZ, ktorý sa týka situácie, ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane zročný celý dlh.

30. Keďže súd považoval námietku premlčania vznesenú žalovaným za dôvodnú a žalobcom uplatnený nárok za premlčaný, žalobu vo zvyšku zamietol.

31. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 265 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP s tým, že v zastavujúcej časti procesne zavinil zastavenie žalobca, keď nepreukázal dôvod späťvzatia žaloby v časti, a v zamietajúcej časti rozhodol súd podľa pomeru úspechu, to znamená, že v tejto časti bol úspešný žalovaný. Vzhľadom na uvedené má žalovaný nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.